

כתובת כנענית עתיקה משכם

(סקירה מוקדמת)

מאט ב. מייזלר

בשנת 1934 חשפו זLIN ושטקהה בתל-בלאלטה (שם העתיקה) שרידי בניין מתkopת הברונזה התיכונה (מהמאות הי"ח-הי"ז לפני ספה"נ). בשטח הבניין זה נתגלה לוח-אבן, שהוא שבר של אסטילה קטנה; רוחבו 5.5 ס"מ וגובהו 5.7 ס"מ. מהתבליט שעל האסטילה הזאת שרדו רק ידו השמאלית ורגלו של אל (או אדם) ושפת בגדו (מעין "כתנות פסים" או "אדרת שנער"). בצד התבליט חרוטה כתובת "כנענית" עתיקה בת שבעה סימנים ברורים, הכתובה "הכנענית" השלישייה מתkopת הברונזה התיכונה (היא תקופת האבות), שנתגלה עד כה בארץ-ישראל¹). את הלוח הזה, הנמצא בבית הנומשלתי בירושלים, פרסם כעת הпроוף בהל²). במאמרו מציע בהל את הקריאה (מיימין לשמאל):

ר א ש ש ע ר א

("Haupt des Tores", "Spitze des Tores").

הצעת הקריאה והפתרון הזאת אינה מתתקבלת על הדעת, כי א) הסיום א' בתיבה שערא הוא מוזר ואין לו הקבלה בלשון השמיית המערבית ("הכנענית")³, ב) הפתרון "ראש השער" אינו מסתבר כלל, כי הלא אסטילה-הקדשה היא, ועל כן עליינו לחפש בה שם אל (או אדם) או בקשה לאל; ג) הסימנים 3 ו-4, בלי ספק, מ' ולא ש' הפוכה. את השין אנו מכירים מהכתבות ה-כנעניות" הם, בלי ספק, מ' ומכותבות סיני, והיא איננה מהמאות הי"ד-הי"ג, שנתגלו בלביש (לביש I ו-IV) ומכתבות סיני, והיא איננה אלא הצורה הקדומה של השין באלפבית העברית העתיקה, שבה אופני היחיד המרכזוי הפונה מעלה. הסימן שלנו הוא, בלי ספק, מ', כמו בכתב הסיני ובכתב "כנעני" מתkopת הברונזה המאוחרת, ונבדל מהם רק בזה, שהוא קצר יותר

(1) הראשונה נתגלתה בגור והשנייה — בלביש, וראה ש. ייבין, ידיעות ח', ע' 1—10.

F. M. Th. Böhl, *Die Sichem-Plakette*, ZDPV 1938, Ss. 1-25 & Taf. I. (2

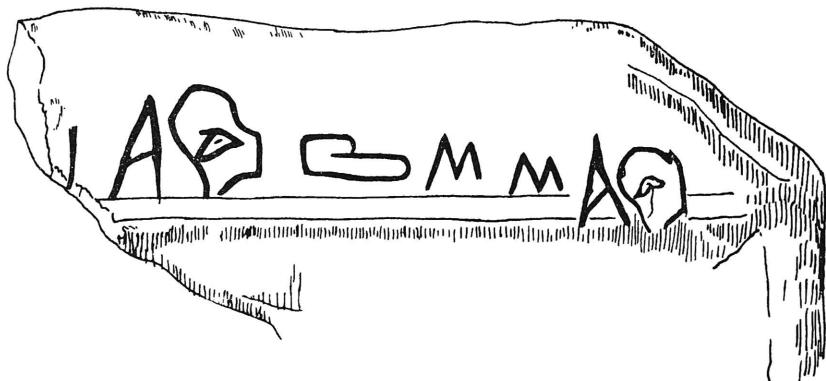
(3) אמנם, אצל האמוראים פוגשים אנו צורות "ארמיות" כאלה: "שרא מטם", "אדא ימותבל",

אבל אין זכר לצורה "שר מטא". וראה חרביין ח', ע' 377.

(במקום חמשה-שמנה קויים — רק ארבעה)⁴. אכן, זהי ה-מ הארכאית, שמננה התפתחה ה-מ שבכתב העברי הקדמון.

לא פחות ברור לדעתינו גם הסימן 5, שבhalb רואה בו בטעות ע. עליינו להזכיר, כי ע נכתבה בכל הכתובות ה „כנעניות“ והסינאיות בצורת עין של אדם (בלוית נקודה באמצע או בלעדיה) או בצורת עגול, ואילו כאן לפנינו תמונה חלק של היד (המסמל את היד כולה) המזכירה לנו את ההירוגליף של יד⁵ במצרים.

לא גותר לנו אלא לפענזה את הסימנים 2 ו-7. בהל רואה בסימן זה א הפויה. אבל אין מקום לסבירה, כי האלף בכתב פיקטוגראפי זה היה שונה מזו שבסcribas סיני (ראש שור)⁶. לאחר עיון נתרבר לי, כי אין זה אלא שנוי נוסח של ח, שאוთה כתובים בכתובות „כנענית“ המאוחזרות בצורת פ (לכיש VII)⁷. צורות דומות לסימן שלנו אפשר, אולי, למצוא בסcribas סיני וגביל⁷.

ציור א'. הכתובת הכנענית משכם.

אם נקבל את הפתרון זהה הרי כאן לפנינו כתובות „כנענית“ (שםית-מערבית), שתכנה מסתבר יפה לאור החומר האפיגראפי מהאלף השני לפסה"ג:

(4) השווא ייבין, שם, ע' 7, צייר ה';

J. Leibovitch, Les inscriptions protosinaïtiques, pp. 48 f., 56 & pl. V.

(5) ליבוביץ, שם, לוח IV.

(6) ראה ייבין, שם, ע' 7, צייר ה'.

(7) ראה מאמרי העומד להדפס בחוברת הבאה של Journal of the Palestine Oriental

רְחָמָם יְרָחָם

כלומר: "רחם-נא (האל) ירח !"

מ' היא, כידוע, סיום החיזוק (*ma energicus*) — כמו «נא» בעברית המקראית —, שמוטיפים לפועל (וביחוד לצוו) באכדית, בערבית דרוםית, באמורית ובאוגריתית⁽⁸⁾.

האסטיליה, שנתגלתה באחד הבניינים המפוארים בשכם, איננה, איפוא, אלא מצבת-הקדשה של אחד מ„בעלי שכם“, שהקדישה לירח, אחד האלים הגדולים במשחת האלים ה„כנענית“. האיש פונה אל האל „הרchrom והחנון“, המתואר על האסטיליה, בבקשת רחמים.

מן הרاوي להציג, כי האל ירח תופס מקום חשוב בפנטיאון של אוגרית ובפנטיאון האמוראי (באלף השלישי ובחילת האלף השני לפני ספה"נ)⁽⁹⁾, ויתכן שהיה האל הראשי של העיר שכם (השווה גם שמות המקומות בית-ירח, Bit Arhi ירחו).

עלiyudo להעיר, שהקנו המאונך שבסוף הכתובת איננו סימן מיוחד, ועל כן לא נסה בהל להסבירו, אבל יתכן גם, שהוא שארית של סימן, שבו מתחילה מלה חדשה.

נסאר עוד להזכיר את שלוש הסימנים המזוריים והבלתי ברורים שמעבר ללוח⁽¹⁰⁾. לצערנו אין לע"ע אפשרות למצוא פתרון לסימנים הללו, וזאת לא ברור אם הם מהווים כתובות.

(8) ראה ח. א. גיבזברג, כתבי אוגרית, ע' 20 ו-140. אביה כאן רק שתי דוגמאות: "...שתיים. בכרפנמי. ינ" ("שתי-נא מהכבדים יין"); "חרץ. יצחק. לבבות" ("יצק-נא זהב לרבות [שקלים]").

(9) על האל ירח ראה Albright, *JPOS* 1934, pp. 138-9; H. Bauer, *ZAW* 1933, S. 91; E. Dhorme, *L'Evolution religieuse d'Israel I*, pp. 71 ff.

(10) הנני מודה לד"ר ע. בן-זדור על השודיעני, כי "הכתובת שעל השבר משכם" (בהל, שם, ע' 24-25) איננה אלא שורת הסימנים שמעבר ללוח שלנו.